

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' dondersdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, grootte markt, 31, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, aankondigen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een half abonnements, 3 fr. centimes.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centimes.
De rekeningen, per drukregel 2 fr. centimes.

TONGEREN, DEN 6 AUGUSTUS.

Hof van assisen van Limburg.

De sessie van het Hof van assisen der provincie Limburg voor het derde kwartaal 1867, is gisteren te Tongeren geopend geworden onder voorzitterschap van M. Ruys raadsheer bij het Hof van beroep.

Eene enkele zaak is aan den jury onderworpen.

Drie betichten verschijnen te zamen voor het Hof :

1° Rosalia Cornet, weduwe van Michiel Ory, oud 21 jaren, geboren te Bergilers en woonachtig te Louwaige ;

2° Lambert Huart, oud 24 jaren, paveijer, geboren te Bergilers en woonachtig te Grandville, beide beschuldigd van in de nacht van 27 tot 28 januarij, te Louwaige, eenen vrijwilligen moord begaan te hebben op de persoon van Michiel Ory, dewelke moord gevolgd is geweest van eenen diefstal van 140 franken ;

3° Maria Delbronek, huisvrouw van Joseph Cornet, (moeder der eerstgenoemde) oud 54 jaren, geboren te Bergilers en woonachtig te Louwaige, beschuldigd van medeplichtig te zijn van dezen moord.

In de zitting van gisteren zijn de 5 betichten door den voorzitter afgevraagd geworden en een gedeelte der getuigen zijn gehoord.

Rosalia Cornet en Lambert Huart zijn in bekentenis.

De zaak zal verscheidene zittingen duren.

Keizerin Charlotte.

De *Nieuw Fremden Zeitung*, van Weenen, bevat de volgende inlichtingen over den doortocht van H.H. MM. de koningin der Belgen en de keizerin Charlotte :

« Het konvooi was uit een klein getal rijtuigen samengesteld. Onmiddellijk op het lokomotief, den tender en den waggon met de bagageën, volgde een waggon van eerste klas, waarin de functionarissen van den zuider- en westelijken ijzeren weg bevonden, welke met het bestuur van den trein gelast waren ; daarna een waggon van tweede klasse, waarin men eene kleine keuken geplaatst had, en waarin zich de dienstdoenden allen in grooten rouw, bevonden ; vervolgens een waggon van tweede klasse, voor de omstandigheid ingericht en gansch hervormd, waarin keizerin Charlotte en de koningin der Belgen hadden plaats genomen ; eindelijk een laatste rijtuig voor het personeel van den trein.

» De waggon voor de keizerin bestemd, was in drie compartimenten verdeeld. De voorportelen waren weggenomen om een soort van voorkamer te vormen, en was met groen zijden gordijnen behangen. In die voorkamer, welke toegang gaf tot de middensalon, zat doktor Bulkens, directeur der zinnelooze-kolonie van Gheel.

» In het middensalon waren de stores ondoordringend en aanhoudend neêrzelaten, waarvoor het in die salon steeds zeer duister was. Aldaar, op een veldbed, lag de ongelukkige keizerin. De edele martelares wist ongetwijfeld niet, dat zij de geboorteplaats van haren welbeminden man, 't verblijf zijner kindsheid en de kasteelen, waarin hij gelukkige dagen had doorgebracht, voorbijreed !

» Aan hare zijde zat de koningin der Belgen, in eenvoudige reiskostuum ; zij droeg een strooien hoedje, een grijs zijden kleed en een lichten shall. In het derde compartiment bevond zich eene kamenier.

« Onmiddellijk na het aankomst van het konvooi te Weenen, verliet de koningin der Belgen haar rijtuig om zich te onderhouden met eenige dames welke in de statie vereenigd waren en waaronder men Mev. de baronnes van Zobel, vroeger voorlezeres van hare doorluchtige moeder, de aarts-hertogin Maria-Dorothea, bemerkte.

» De koningin der Belgen zag zeer bleek. Het sloeg elf ure op den toren van Hetzendorf toen het trein-opperhoofd de koningin naderde en haar met stille stem zegde : « Majesteit, wij moeten vertrekken ! » Het lokomotief floot nauwelijks ; al de andere senen waren afgeschaf, en het konvooi hervatte zijnen weg. Doch al de getuigen van dit treurig tooneel bleven gedurende langen tijd blootshoofd staan, om nog een laasten blik te worpen op den trein, welke naar België vertrok. »

Men leest in eene korrespondentie uit Brussel : De keizerin Charlotte en de koningin der Belgen zijn gisteren avond ten 6 ure met een extra-trein van oostenrijksche waggons, die door H.H. MM. sedert zij laatstleden maandag van Miramare

vertrokken, geen oogenblik werd verlaten, noch zich ergens had opgehouden, te Boitsfort aangekomen. Daar werden de voornamste reizigers door den koning en den graaf van Vlaanderen, benevens den markies Corio, vroeger mexikaansch gezant bij ons hof, opgewacht en met hofrijtuizen naar het kasteel van Tervuuren gebracht.

Hoewel de val van het mexikaansche keizerrijk den markies Corio, die tegelijk te 's Gravenhage was geakkrediteerd, gedwongen had zijne betrekking neder te leggen en dat wel zonder de gewone brieven van terugroeping der mexikaansche regering te kunnen overlandigen, blijft die heer, op verlangen des konings, in schijn althans, zijne functien in België vervullen.

Naar men namelijk weet, is keizerin Charlotte nog altijd onbekend met het treurig einde van het keizerrijk en van haren echtgenoot, terwijl het gemis van een mexikaansch vertegenwoordiger bij ons hof, haar de waarheid zou kunnen doen vermoeden, hetgeen noodlottige gevolgen voor de doorluchtige zieke zou kunnen na zich slepen.

Tegelijk is hier echter een ander treurig bericht ontvangen. De familie van M. Eloin, kabinets-sekretaris van Maximiliaan, die Namen bewoont, bevestigt namelijk eveneens, dat die heer, wel verre van naar Alabama te kunnen ontkomen, zooals brieven uit Amerika hadden gemeld, op last der Mexikaansche regering, tegelijk met verscheidene andere militaire en burgerlijke autoriteiten is gevangen genomen. Niemand wordt bij hen toegelaten.

Valsehe munters.

In Zwitserland is men eene benle valsehe munters op het spoor gekomen, die in bijna alle hoofdsteden hare vertakkingen heeft. Onder anderen heeft men ontdekt, dat zij nog zeer onlangs niet minder dan 280,000 valsehe gouden Napoleons vervaardigd heeft, die met de echten zelfs in gewicht hoegenaamd niet verschillen, en die men thans in omloop tracht te brengen. Volgens eene mededeeling uit Weenen zijn daar valsehe italiaansche bankbiljetten der bank van Portugal verspreid.

In tegenwoordigheid der menigvuldige ongevallen, dezer dagen in verscheidene gewesten van ons land door razende honden veroorzaakt, achten wij het niet ongeraadaam de volgende regelen van deskundige overtenemen, om allen die honden honden, tot de grootste omzigtigheid aansporen.

« Het is eene allernoodlottigste opvatting te denken, dat de hondsdoelheid noodzakelijk en altijd door de woede wordt gekenmerkt, want op die wijze blijft men zonder wantrouwen in tegenwoordigheid van eene zieke hond die niet poogt te bijten, hoewel zijne ziekte zeer wel de razernij kan wezen.

» De voorzichtigheid vereischt dus dat men steeds op zijne hoede zij jegens den hond die begint met niet al de teekens van gezondheid meer op te leveren.

» De eerste teekens der hondsdoelheid bestaan :
» In een treurig gemoed en onrustige gejaagdheid die hem gedurig doet veranderen van positie ; het beest zoekt zijne meesters te ontvluchten ; het verschuilt zich in zijnen nest, in zijn kot, in de hoeken en kanten der appartementen, of onder de meubels, maar het betoont geen bijtenlust. Als men het tot zich roept, het gehoorzaam, doch met traagheid en als met tegenzin. Neêrsliggende houdt het zijn hoofd diep verborgen tusschen de borst en de vorenste pooten.

» Welnaast wordt het ongerust en zoekt eene nieuwe plaats om te rusten, dewelke hij kort daarop weder verlaat om er eene andere te zoeken. Vervolgens keert hij weder naar zijnen nest, zich onophoudelijk bewegende omdat hij geene gemakkelijke positie kan vinden. Van uit zijnen nest slaat hij zijne oogen rondom zich, uit dewelke eene zeldzame uitdrukking glinstert. Zijne houding is somber en vol kwaad vermoeden ; hij gaat van het eene tot het andere lid der familie, vestigt op elk hunner een beraken blik en schijnt aan allen een geestesmiddel te vragen tegen de kwaal aan de welke hij lijdt is.

» Weest vooral op uwe hoede tegen den hond die treurig en knorrig wordt, die niet weet waar te rusten, die gedurig om en weer loopt en rondzwerft, die snaapt en bast zonder rede. »

Er is dezen morgen brand ontstaan te Bloir onder Tongeren. Drie kleine huizingen met al wat er zich in bevond, zijn in asch gelegd.

— Men schrijft uit Hasselt, 4 augustus : Ziehier de namen der personen die door het gerecht aangehouden zijn als vermoedelijke daders van den moord, verleden zondag te Zonhoven gepleegd : Joseph Thonnesse, Hubert Schepers en Mathieu Vanbouckerijk, deze laatste

reeds betrokken in den moord die op Paaschdag 1867 heeft plaats gehad.

— Men leest in het *Nieuwsblad van Gheel* : Vele landbouwers hebben in de laatste dagen die zonder regen zijn doorgegaan, reeds hunnen koorn-oogst geheel of gedeeltelijk kunnen binnen voeren. Men denkt dat de opbrengst van dit graan middelmatig zal zijn. Van de tarwe verwacht men meer. De haver belooft veel, en de zomergerst, die niet te zeer gevallen is, zou eene goede opbrengst kunnen hebben. Het loof der aardappelen is van de ziekte aangedaan ; maar de aardappel lijdt tot beden toe er niets of zeer weinig van. De vroegere soort is overvloedig in opbrengst en de hoedanigheid is voortreffelijk. Wat de late betreft, deze zijn op vele plaatsen reeds ver gevorderd, en zoo de ziekte hen niet meer als thans benadeelt, zal de hoedanigheid niet te wenschen laten.

— Over eenige dagen, terwijl de jachttopzieter van den baron van Herenthout, op zijne ronde was, ging er eensklaps een schot af, dat niet ver van hem was verwijderd. Dadelijk begreep hij zich in die richting en ontdekt eenen wildstropoer die eenen haas had gevecht, met welken hij zich achter eenen hooihoop verborg. De garde gaat stilletkens of liever kruipt naar den hooitashoe en bereikt hem weldra, zonder door den wildstropoer opgemerkt te worden. Hij springt eensklaps voor den strooper, grijpt hem vast en een hevige gevecht vangt aan. Intusschen komt er een gezal van den strooper toegehoopen en deze slaat met eenen stok den jachttopziener zoo geweldig op het hoofd, dat deze verplicht is den strooper los te laten, doch niet dan na hem den haas, geweerd, poeier, lood en zijne klak te hebben ontnomen.

De garde had twee wonden op het hoofd en hevige pijn in de lenden ; mettegenstaande sukkelde hij tot in het dorp, om aldaar door den heer burgemeester proces-verbaal te doen opmaken. Zijne houten pijp missende, gaat hij des anderdags naar de plaats van het gevecht terug, en aldaar vindt hij in stede van zijne pijp, eene blokken doos en eene vijl ; de doos bevatten de papieren van den wildstropoer met een patent, als staande met een kraam van quinquallerie op de markten, en droeg voor naam Petrus De Wever, van Bousholt. Deze korel staat bij de politie der omliggende gemeenten als een der gevaarlijkste soort te boek ; van daar dan ook dat de procureur des konings van Turnhout, aan de gendarmen van Herenthals, Westerloo, enz., de veldwachters en jachttopzieners de strengste achrvolgving en waakzaamheid heeft afgelegd ; echter is men er tot hertoe nog niet in gelukt hem, noch zijnen konfrater te kunnen ontdekken.

— Er is een detachement karabiniers, ongeveer 100 man, naar het kasteel van Tervuuren gezonden, om er tijdens het verblijf der ongelukkige keizerin Charlotte, de dienst te doen.

— Tijdens de septemberfeesten zullen in de Augustijnen-tempel de belooningen worden uitgereikt, welke de belgische exposanten in de algemeene tentoonstelling van Parijs zijn behaald.

— Een plechtige bijdiens wordt bedien op bevel van het gouvernement in de St-Gudulakerk te Brussel gedaan, voor de zielrust van keizer Maximiliaan van Mexico.

— M. Bivot, directeur bij het ministerie van binnenlandsche zaken en schrijver van verscheidene geachte bestuurlijke boeken, is gisteren scherpelijk te Sebaarbeek overleden.

— Men schrijft uit Ronsseleare :

Donderdag morgen, rond 9 ure, is eenen muur der nieuwe in opmaking zijnde kerk te Ronsseleare ingevallen op eene lengte van 8 a 9 meters en op eene hoogte van 3 meters. Die muur staande binnen de kerk, was reeds op eene hoogte van 16 a 17 meters van den grond. Drie mannen zijn zwaar gewond : het zijn de genaamden Louis Sabbe, metsler, wonende te Hoogledde, en de dienders Bruno Boston en Edw. Coridonner van Ronsseleare.

De stoffelijke schade belooft tot 1500 fr.

— Men schrijft uit Rumbeke :

Dezer dagen kocht een persoon van Iseghem een peerd in onze gemeente, maar verwisselde het eenige dagen nadien omdat het peerd fauten bezat. Nu op de laatste S. Jacobs-feest te Brugge kocht de Iseghemnaar een peerd waarover hij zeer te vreden scheen te zijn, doch stond niet weinig verbaasd te zien toen hij naderhand bemerkte, dat hij hetzelfde peerd weder had gekocht welke hij verwisseld had en dit voor eenen hooger prijs !

— Herhaalde malen is er spraak geweest van de aanbelaagde rol door de vrouw in den landbouw vervuld. Het ware dan ook goed bij gelgheheid der wedstrijdten voor het best houten der hofsteden, ook aan de vrouwen en dochters der landbouwers belooningen uit te

loven voor de nijverheidstakken, die het meest tot hun gebied behooren. Dat ware een middel om nijver op te wekken, die de schoonste vruchten zou dragen. Wij leggen dit vraagstuk voor aan wien het behoort, en wel in de hoop, dat men het belang er van zal beseffen.

— Men heeft in de hoofdkerk te Herenthals, achter het altaar, een steenen gebeeldhouwden altaar ontdekt.

— De heer de Girardin heeft tegen 5 augustus eene vergadering belegd van redacteurs der dagbladen, om te beraadslagen over de maatregelen, welke behooren te worden genomen, ten einde de telegrammen op eene andere wijze te ontvangen, dan door bemiddeling van de Agence-Havas, met vier behening men zeer ontevreden is.

— Eene eerste bezending van 500 ossen, in Italië voor rekening van het ministerie van oorlog gekocht, is hier aangekomen.

— In de *Indépendance* van gisteren treffen wij de volgende zonderlinge annonce aan : « *Aan de rijkards dezer werelt !* Het is de jeugd, de opvoeding en het gevoel die, met den rijkdom vereenigd, de aangenaaheid van het menschelijk leven uitmaken. Ik, ik ben jeug, ik heb wel opgevoed, ik heb gevoel, maar helaas ! ik ben niet rijk !

» Nu, die onder u, welke te veel rijkdom bezit, dat hij er mij van afsta ! Maar dat men mij geen aanbod onder de 250,000 doe, want min dan dat te aanvaarden ware, bedelen. — Zich franco te vervoegen tot den heer Michel Mencaeu, blijvende post te München (Beieren). »

— Eergisteren avond had in den schouwburg van de Porte Saint-Martin een voorval plaats, dat de toeschouwers met angst en schrik vervulde. Eene der leeuwinnen van den heer Batty had jongen, en desmittegenstaande was de temmer niet te weerhouden om in het hok te gaan. Het tooneel, dat onmiddellijk daarop volgde, was kort maar schrikverwekkend. De leeuwini wierp zich op den temmer en beet hem in den schouder, terwijl zij met hare nagelen zijne kleederen verscheurde. Gelukkig mengde eene andere leeuwini (de lieveling van Batty) zich in den strijd ; zij wierp zich op het woedende dier, zoodat Batty het hok kon verlaten.

— Waar zal de stoutmoedigheid der amerikanen staande blijven ? Er wordt gesproken van eenen Yankee die gaat de overtocht der Atlantische zee wagen, zonder hoegenaemd schuitje, alleen al zweemende. Hij zal zich voorzien van een zwemmestel aan hetwelk hij een vat met provand gevult zal vast maken en het is in dusdanige toestand dat hij wilt de algemeene tentoonstelling komen bezoeken.

— *ZIJ WAREN DRONKEN.* — Men leest in den *United-States-Messenger* : Een neger verscheen in Jefferson-Market voor den rechter Dodge : Wat heeft u in de gevangenis gebracht ? vroeg de rechter. — Mijne heer, het waren twee politie-agenten. — Dat begrijp ik ; doch was het niet voor dronkenschap ? — Ja, mijnheer zij waren beide dronken !

Italië.

De *Nazione* zegt : « Sedert geruimen tijd hebben wij de brieven, welke door Garibaldi met eene waarlijk betreunswaardige onvermoeidheid in het licht gezonden worden, onopgemerkt gelaten. Het schouwspel, dat een man, die zijn vaderland groote diensten bezwezen heeft, zelf zijne reputatie met blinde hardnekkigheid vernietigt, maakt op ons een smartelijken indruk. Wij hebben de voldoening gehad van te zien, dat de redevoeringen van Garibaldi in de Venetiansche provincien juist de tegenovergestelde uitwerking hebben gehad van die, welke hij daarvan verwachtte ; wij wenschen en hopen, dat hetzelfde het geval zal wezen in Toscane, waar hij, door het opwekken der revolutionaire hartstochten, in den naam van de Italiaansche eenheid eene roekelooze gisting in het leven tracht te roepen. »

De Romeinsche correspondent van de *Monde* schrijft, onder dagtekening van 26 dezer : « Koning Victor Emanuel zal zich in de tweede helft van Augustus naar Parijs begeven ; terwijl Garibaldi, naar men meent, omstreeks dienzelfden tijd de gelofte zal trachten te verwezenlijken, die hij bij zich zelve heeft afgelegd, om het Pausdom voor zijnen dood ten val te brengen. Aan twee zijden, in de kabinetten en in het revolutionaire kamp, worden alzoo wapenen gesmeed om den ondergang van het catholiciemus en van den stedhouder van Christus te bewerken. Dat doel moet, het koste wat het wil, bereikt worden ; kan het niet onder deplematieke vormen, dan in den vorm eener omwenteling. »